

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.826 van 29 april 2003
in de zaak A. 51.720/XII-1237.**

In zake : William VANDEZANDE,
wonende te Oostende,
Larixenlaan 6

tegen :

1. de STAD OOSTENDE,
die woonplaats kiest bij
advocaten I. Larmuseau, P. De Smedt en B. Roelandts,
kantoor houdende te Gent,
Visserij 157 A
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat William Vandezande op 17 mei 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vragen van de identiteitskaart die hem op 9 april 1993 door de stad Oostende werd afgegeven;

Gelet op het arrest nr. 48.084 van 21 juni 1994 waarbij de debatten worden heropend en de zaak volgens de gewone procedure wordt voortgezet;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur B. Thys;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat S. Boullart, die loco advocaat B. Roelandts verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van adjunct-adviseur B. Zimmerman, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 28 december 1992 bij de stad Oostende aangifte doet van het verlies van zijn identiteitskaart en op 23 maart 1993 aan het college van burgemeester en schepenen om een eentalige identiteitskaart vraagt; dat de stad hem op 9 april 1993 een identiteitskaart overhandigt die niet uitsluitend in het Nederlands is gesteld;

Overwegende dat verzoeker met de gevraagde vernietiging beoogt uiteindelijk een uitsluitend in het Nederlands gestelde identiteitskaart te krijgen; dat hij in een enig middel argumenteert dat de bestreden identiteitskaart is uitgereikt op grond van het koninklijk besluit van 29 juli 1985 betreffende de identiteitskaarten dat “voor de identiteitskaarten 4 talen voor[schrijft] voor bepaalde rubrieken en 2 talen, het Nederlands en het Engels, voor de andere rubrieken, terwijl de taalwet in Oostende, behorende tot het Nederlandse taalgebied, het exclusieve gebruik van het Nederlands voorschrijft”;

Overwegende dat sindsdien de federale wetgever zelf het gebruik van de talen voor sommige woorden en de titels van de rubrieken van de identiteitskaart heeft geregeld, met de wet van 12 december 1997 tot bepaling van het aanbrengen van sommige vermeldingen op de identiteitskaart bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (RRNP), en tot regeling van het taalgebruik voor deze vermeldingen; dat gelet op deze wet de nieuwe identiteitskaart, die verzoeker na een eventuele vernietiging van de aangevochten identiteitskaart zou moeten worden uitgereikt, evenmin als de vernietigde identiteitskaart uitsluitend in

het Nederlands zou worden gesteld; dat bijgevolg, door de gewijzigde regelgeving, verzoeker niet meer het doel kan bereiken dat hij met zijn beroep nastreefde;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting betoogt toch nog een moreel belang te hebben, erin bestaande te horen bevestigen dat hij terecht is opgekomen tegen een onwettige toestand; dat dit belang niet een belang is bij de vernietiging van de bestreden identiteitskaart, maar alleen bij het horen gegrond verklaren van het aangevoerde middel; dat een dergelijk onrechtstreeks belang in de regel ontoereikend is; dat het weliswaar uitzonderlijk anders kan zijn, maar verzoeker geen elementen bijbrengt die bewijzen dat zulks hier het geval is;

Overwegende dat verzoeker zonder actueel belang is; dat het wel past, gelet op de reden van het teloorgaan van het belang, de kosten ten laste van de tweede verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de tweede verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig april 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.